

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **M. P.**, v řízení zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Stodolní 7, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2012 č.j. MV-99393-4/VS-2010, ve věci pobytu cizince na území České republiky,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 19.1.2012 č.j. MV-99393-4/VS-2010 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Farida Alizeye, advokáta se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Stodolní 7.

III. Žalobci se po právní moci tohoto rozsudku **vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1.9.2010 č.j. OAM-3873-9/TP-2010, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o povolení k trvalému pobytu.

Namítá, že:

- 1) žalovaná nesprávně vyhodnotila dobu přechodného pobytu žalobce na území, když žalobce počátek této doby odvozuje již ode dne 8.9.2004, kdy podal prvou žádost o povolení k trvalému pobytu. Žalovaná však bez bližšího odůvodnění uzavřela, že takovým datem je až 1.4.2009;
- 2) nelze přihlížet k jeho dřívějšímu záznamu v rejstříku trestů, když žalobcovo odsouzení již bylo zahlazeno.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že:

- 1) napadené rozhodnutí se týká již třetí žádosti žalobce o povolení trvalého pobytu, když:
 - a) první řízení probíhalo od 16.2.2009 do 13.3.2009, přičemž dne 13.3.2009 byl žalobci udělen výjezdní příkaz s platností do 11.4.2009;
 - b) druhé řízení probíhalo od 1.4.2009 do 15.1.2010;
 - c) třetí řízení probíhalo od 22.4.2010 do 25.1.2012,po nabytí právní moci rozhodnutí vydaného v prvním řízení již nebylo možno považovat pobyt žalobce na území za přechodný, proto žalobce nesplňoval ke dni podání žádosti podmínku dvouletého nepřetržitého přechodného pobytu na území;
- 2) z tohoto důvodu nebylo žalobcovo odvolání zamítnuto.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud ze správních spisů především zjistil, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je otázce trestní zachovalosti žalobce věnován jediný odstavec, v němž žalovaná uvádí, že s ohledem na nesplnění podmínky nepřetržitého dvouletého přechodného pobytu na území je posouzení této skutečnosti pro rozhodnutí ve věci bezvýznamné.

Krajský soud proto přisvědčuje žalované, že žalobcovo odvolání nebylo zamítnuto z důvodu nenaplnění podmínky trestní zachovalosti žalobce, a proto je žalobní bod 2) nedůvodný.

Krajský soud dále z obsahu správních spisů zjistil, že žalobce podal dne 16.2.2009 žádost o povolení k trvalému pobytu jako rodinný příslušník občana

EU (skutečnost, že žalobce je rodinným příslušníkem občana EU, je mezi stranami nesporná), kdy řízení bylo zastaveno a rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 13.3.2009. V tento den byl žalobci předán výjezdní příkaz se stanovenou lhůtou k vycestování do 11.4.2009. Dne 1.4.2009 podal novou žádost o povolení trvalého pobytu, která byla zamítnuta rozhodnutím, které nabylo právní moci 15.1.2010. Dne 22.4.2010 podal žádost, která byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 1.9.2010, proti němuž podal žalobce odvolání zamítnuté napadeným rozhodnutím. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 4 uvádí, že do celkové dosažené doby nepřetržitého přechodného pobytu nelze započít dobu pobytu na základě výjezdního příkazu, když jakkoli výjezdní příkaz opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území, je určen jen k provedení neodkladných úkonů a k vycestování z území. Výjezdní příkaz se uděluje podle § 50 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), až po ukončení přechodného pobytu na území. Ukončením přechodného pobytu a vydáním výjezdního příkazu tak dochází k přerušení doby nepřetržitého přechodného pobytu na území.

Podle § 87h odst. 1 písm. b) ZPC ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 2 letech jeho nepřetržitého přechodného pobytu na území, pokud je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana České republiky, který je na území přihlášen k trvalému pobytu (...).

Podle § 87y věty první ZPC rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území pobývá společně s občanem Evropské unie, je oprávněn pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti; po tuto dobu se jeho pobyt na území považuje za pobyt přechodný.

Podle § 50 odst. 1 písm. b) ZPC výjezdní příkaz je doklad, který z moci úřední uděluje ministerstvo po zrušení nebo uplynutí platnosti dlouhodobého víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení nebo zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, po zrušení přechodného pobytu občanu Evropské unie, po ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo po ukončení poskytování ochrany na území podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 50 odst. 3 ZPC výjezdní příkaz opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů, a k vycestování z území.

Podle § 50 odst. 4 ZPC doba přechodného pobytu cizince na výjezdní příkaz nesmí být delší než 60 dnů, dobu pobytu stanoví a ve výjezdním příkazu vyznačuje policie, Ministerstvo zahraničních věcí nebo ministerstvo.

Krajský soud se neztotožňuje s úvahou žalované, že by dobu, po kterou žalobce pobýval na území na základě výjezdního příkazu, nebylo možno považovat za dobu jeho přechodného pobytu na území. ZPC na různých místech stanoví různé skutečnosti, které zakládají oprávnění cizince k přechodnému pobytu na území (krom již citovaných ustanovení zejm. § 16 a násl. ZPC). Každá z těchto skutečností

přítom opravňuje cizince k přechodnému pobytu samostatně (nezávisle na ostatních). Není přítom vyloučeno, že cizinci skončí doba oprávnění na základě jedné skutečnosti [např. doba přechodného pobytu bez víza podle § 18 písm. d) bodu 7. ZPC], ovšem cizinec nadále na území pobývá přechodně na základě jiné takové skutečnosti (např. po dobu řízení o jeho žádosti o povolení trvalého pobytu podle § 87y ZPC).

Krajský soud sdílí názor žalované, že dnem nabytí právní moci rozhodnutí o prvé žalobcově žádosti o povolení trvalého pobytu (13.3.2009) zaniklo žalobci oprávnění k přechodnému pobytu na základě probíhajícího řízení o podané žádosti.

Tímž dnem však vzniklo žalobci nové oprávnění k přechodnému pobytu, a to na základě vydání výjezdního příkazu, neboť ten podle výslovného znění § 50 odst. 3 ZPC cizince k přechodnému pobytu na území opravňuje.

Stanoví-li § 50 odst. 3 ZPC omezení tohoto přechodného pobytu na dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů, a k vycestování z území, je tak vymezena jen délka doby oprávnění cizince k přechodnému pobytu, což ovšem ničeho nemění na tom, že pro tuto dobu zákon výslovně stanoví oprávnění cizince pobývat na území přechodně. Navíc je toto omezení toliko kritériem pro stanovení doby oprávnění k přechodnému pobytu rozhodnutím obsaženým ve výjezdním příkazu (§ 50 odst. 4 ZPC), tzn. oprávnění k přechodnému pobytu nezaniká faktickými úkony cizince – provedením neodkladných úkonů, ale uplynutím doby, kterou po zvážení uvedeného kritéria stanoví správní orgán.

Krajský soud proto k této otázce uzavírá, že pokud zákon stanoví výslovně, že výjezdní příkaz opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území, nelze o takovém pobytu tvrdit, že není přechodným.

Dobu od 13.3.2009 do 31.3.2009 tak nelze vyloučit z doby nepřetržitého přechodného pobytu na území.

Krajský soud však nebyl schopen ani přes tento závěr napadené rozhodnutí přezkoumat v jeho celistvosti a posoudit, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem či nikoli.

Žalovaná totiž v napadeném rozhodnutí nijak nehodnotí dobu od právní moci zamítnutí žalobcovy druhé žádosti o povolení trvalého pobytu (15.1.2010) do podání žádosti třetí (22.4.2010), jakkoli (mlčky) tuto dobu patrně pokládá za dobu žalobcova přechodného pobytu na území.

Jakkoli krajskému soudu nepřísluší usuzovat na neexistující důvody napadeného rozhodnutí, je třeba zdůraznit, že krajský soud není schopen ani takovéto dedukce, když doba od 16.1.2010 do 22.4.2010 je dobou přesahující tři měsíce, proto se ani nemůže jednat o dobu, po kterou může pobývat rodinný příslušník občana EU na území přechodně bez víza ve smyslu § 18 písm. d) bodu 7. ZPC.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V něm žalovaná řádně posoudí, zda, příp. z jakého důvodu lze

pobyt žalobce na území v době od 16.1.2010 do 22.4.2010 pokládat ve smyslu příslušných ustanovení ZPC za přechodný, a pokud bude tuto dobu hodnotit z pohledu § 18 odst. d) bodu 7. ZPC, uvede též, proč za dobu přechodného pobytu považuje i dobu 7 dnů, o které uvedené období překračuje 3 měsíce.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve věci, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek z žaloby		3.000,- Kč
b)	náklady právního zastoupení:		
α)	odměna advokáta ve výši 2.100,- Kč bez DPH / úkon, při poskytnutí těchto úkonů právní služby:	§ 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb.	
	1) příprava a převzetí věci		
	2) sepis žaloby		4.200,- Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při poskytnutí úkonů právní služby uvedených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ)	DPH 20% z částek uvedených pod písm. α) - β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	960,- Kč
<i>Celkem</i>			<i>8.760,- Kč</i>

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení shora uvedenou částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

S ohledem na to, že soud projednal věc s ohledem na její povahu bezodkladně, nezabýval se již podaným návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku, a proto podle § 10 odst. 2 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o tom, že soudní poplatek zaplacený žalobce za návrh na přiznání odkladného účinku bude po právní moci tohoto rozsudku žalobci vrácen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 21. června 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu